

[Boligministeren]

og de øvrige lejere – være bundet af erklæringen.

Ministeriet kan i øvrigt tiltræde, at spørgsmålet om, hvorvidt den enkelte lejer kan tilbagekalde sin samtykkeerklæring, og om dette kan begrundes i, at den er afgivet under urigtige forudsætninger, er et domstols-spørgsmål.

Til statsministeren (24/5 78) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Hvilke foranstaltninger agter statsministeren at træffe for at sikre, at socialministeren ikke i fremtiden afgiver urigtige oplysninger til folketinget?«

(Spm. nr. 798).

Begrundelse.

Under behandlingen af lovforslag nr. L 157 (boligydelse til pensionister) besvarede socialministeren en række spørgsmål, deriblandt to spørgsmål fra fremskridtspartiet vedrørende fradragsretten for renter af boligydelsesloven (spørgsmål 34 og 34 A).

I svarene på disse to spørgsmål fastslår socialministeren, at de omhandlede boligydelseslån og renterne på samme ikke var forfaldet. Dertil har skattedepartementet den 19. maj svaret, at efter almindelig skatteretlig praksis anses renter, der tilskrives hovedstolen, som hovedregel for forfaldne og dermed fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette gælder, uanset om renten først kan kræves betalt på et senere tidspunkt.

Det vil med andre ord sige, at skattedepartementet her klart gør opmærksom på, at det svar, socialministeren har givet folketinget, ikke er rigtigt. For at undgå usikkerhed i fremtiden om, hvorvidt svarene fra socialministeren er rigtige og i overensstemmelse med gældende lov, må det være statsministerens opgave som ansvarlig for regeringens embedsførelse at sikre, at dette ikke gentager sig.

Besvarelse (30/5 78):

Statsministeren (Anker Jørgensen):

Lad mig indledningsvis gøre opmærksom på, at det beror på en misforståelse, at det er statsministerens opgave at overvåge admini-

strationen i de enkelte ministerier, sådan som fru Kirsten Jacobsen synes at forudsætte det.

Lad mig derefter sige, at jeg finder, at fru Kirsten Jacobsens spørgsmål er ualmindelig snedigt formuleret – for at bruge et parlamentarisk og derfor meget svagt udtryk.

I begrundelsen skriver fru Kirsten Jacobsen, at socialministeren har fastslået, at de omhandlede boligydelseslån og renterne på samme ikke var forfaldne. Dertil har skattedepartementet den 19. maj 1978 svaret, at efter almindelig skatteretlig praksis anses renter, der tilskrives hovedstolen, som hovedregel som forfaldne og dermed fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Denne formulering må give det indtryk, at socialministeren har svaret, at renten af de pågældende boligydelseslån ikke er fradragsberettiget. Det er ikke tilfældet. Socialministeren har tværtimod klart svaret, at renteudgiften er fradragsberettiget.

Jeg kan derfor ikke se, at der er nogen reel forskel på de to svar. Med hensyn til det centrale, at renten er fradragsberettiget, er de helt sammenfaldende, og det ændres ikke af den omstændighed, at socialministeren har brugt ordet forfalden i betydningen forfalden til kontant betaling, medens skattedepartementet har brugt ordet forfalden i skatteretlig betydning.

Til landbrugsministeren (24/5 78) af:

Fuglsang (DKP):

»Hvor mange millioner kroner skal der kunne spares i valuta, før ministeren vil forbyde halmfabrænding på de kornproducerende svedjebrug?«

(Spm. nr. 799).

Begrundelse.

DKP rejste allerede den 26. august 1974 spørgsmål om forbud mod halmfabrænding, men fik et negativt svar. Vi blev næsten latterliggjort. Ikke desto mindre fremsatte DKP igen den 20. oktober 1977 forslaget som nr. B 20. I bilag 7 til B 20 oplyser ministeren, at det ikke er rentabelt at anvende landbrugets overskudshalm til opvarmning, mens professor T. Tougaard Pedersen, Jordbrugsteknisk Institut, hævder, at det er rentabelt for den enkelte landmand at gå over til halmfyring.